

Com va nèixer la CIL

RAMON PUIGJANER

Degà de la Facultat d'Informàtica de Barcelona (UPB)

La revista NOVÀTICA m'ha demanat que amb motiu de la CIL-81 faci un resum dels meus records sobre com es va posar en marxa la CONVENCIO INFORMÀTICA LLATINA.

I. ANTECEDENTS

Situem-nos al mes de gener de 1977 quan feia dos mesos que s'havia celebrat INFORPRIM-76 coincidint amb el SIMO d'aquell any. A la Junta d'ATI s'havien valorat i discutit els resultats de la Convenció Informàtica de Primavera (malgrat que hagués tingut lloc a la tardor) i el balanç n'era certament negatiu per diverses raons:

- afany de lucre de l'entitat organitzadora
- nul control de la qualitat de les comunicacions amb el consegüent baix nivell global de la Convenció
- no es creia que l'Estat espanyol tingués capacitat de producció científica per a una convenció anual seriosa
- i d'altres menys importants.

Cal recordar també que feia uns anys que INFORPRIM alternava la seva celebració a Barcelona i Madrid coincidint amb el Sector d'Informàtica de la Fira Internacional de Barcelona (F.I.B.) i el SIMO, respectivament.

En rebre la petició d'INFORPRIM de col·laborar-hi novament, la Junta d'ATI va veure molt clar que calia interrompre definitivament la participació que se'ns demanava institucionalment, sense impedir, però, les participacions individuals.

No obstant això, es creia que convenia donar als informàtics un lloc de reunió i d'intercanvi, però hi havia disparitat de criteris sobre el caire que calia donar-li. Bàsicament hi havia dos parers:

- el d'organitzar un congrés, diguem-ne acadèmic, amb separació dels comitès organitzador i de programa;
- el d'organitzar una reunió orientada a la formació i el reciclatge dels professionals i de caire més informal i variat.

Ambdues activitats es veien interessants i si d'antuvi no ens vam decidir a dur-les a terme alhora fou per por de la nostra mateixa capacitat d'organització. Avançant el resultat del que s'esdevingué, puc dir que a la fi la Junta d'ATI va aprofitar les circumstàncies favorables que es presentaren i es va decidir que totes dues es

fessin. Foren les primeres edicions de la Convenció Informàtica Llatina i de l'Escola Informàtica d'Estiu.

2. DECISIO I ORGANITZACIO

Paral·lelament, els companys J. Abadal, de la Cambra de Comerç, Indústria i Navegació de Barcelona, i V. Obach, del Centre d'Estudis i Assessorament Metal·lúrgic (CEAM), s'havien adreçat al Sr. Francesc Sanuy, director de la F.I.B., per tal de manifestar-li que, coincidint amb el Sector d'Informàtica de la F.I.B., fóra bo d'organitzar alguna mena d'activitat autòctona, car estaven també desencantats de la dinàmica d'INFORPRIM.

Com a President d'ATI, en aquells moments era membre del Comitè Organitzador de la F.I.B., i l'amic Sanuy em va consultar el meu parer sobre la proposta que li havien fet i que, com veiem, coincidia amb l'actitud d'ATI. Paral·lelament, els companys Abadal i Obach es posaren en contacte amb ATI i l'acord fou assolit ràpidament.

A fi d'aconseguir que la serietat del contingut de les comunicacions es mantingués, es va creure bo d'entrar en contacte amb la tot just creada Facultat d'Informàtica de Barcelona, que aleshores havia iniciat les seves activitats amb cursos de tercer cicle. El contacte era fàcil, aprofitant que n'era el Secretari, i l'acord del Degà, l'amic Manuel Martí, es va obtenir no tan sols sense cap dificultat sinó amb alegria, tot i no poder aportar en aquell moment més que una col·laboració moral, puix que la Facultat encara no disposava d'un quadre regular de professors que poguessin participar de manera activa a la Convenció.

Tenim doncs reunides les cinc entitats que van patrocinar, i ho continuen fent, la Convenció Informàtica Llatina.

Hi havia encara alguns problemes a resoldre:

- com es coordinava amb l'altra activitat Informàtica que la F.I.B. tenia compromesa amb INFORPRIM.
- quin nom es donava a la nova Convenció.
- qui, com i de quina manera preparava el contingut de la Convenció.

Tinguem en compte que amb tot això havien passat dos mesos i érem a primers de març, a tres mesos de la F.I.B., i el més calent era a l'aigüera.

El primer punt es va resoldre en un sopar al restaurant SOL CLUB (ja desaparegut), on coincidírem en

Francesc Sanuy i en Llorenç Gascon de la F.I.B., en Manuel Martí de la Facultat d'Informàtica de Barcelona, en Joaquim Abadal de la Cambra de Comerç, en Víctor Obach del CEAM, en Lorenzo Herrero i l'Àngel Salto d'INFORPRIM, i jo mateix com a president d'ATI. El record que jo en guardo del sopar, no és dels més agradables (tot i que el menjar era força bo), car les limitacions que havia fixat la Junta d'ATI em van obligar a estar a l'aguait per aconseguir que aquelles fossin respectades. A la fi tot va acabar bé i s'acordà que INFORPRIM duraria dos dies i n'hi hauria un altre per a la nova Convenció.

Un altre problema que calgué resoldre fou el del nom. Totes les entitats patrocinades estaven disposades a demostrar la seva catalanitat sense tancar però les portes dels altres pobles de l'Estat i obrint-les a d'altres països. Després de moltes proposicions i dubtes, crec recordar que fou en Víctor Obach qui va suggerir el nom que porta la Convenció i que responia perfectament a l'esperit d'obertura que tothom tenia, car amb el seu títol actual permet la participació i la trobada de gent de pràcticament tota la conca mediterrània juntament amb els americans que viuen al sud del riu Grande.

L'organització de la Convenció en els tres mesos que quedaven va exigir el bo i millor de les llatines dots d'improvisació. La manca de temps va impedir el que després s'ha fet, que el comitè de programa fes una crida demanant comunicacions, i el comitè organitzador va perseguir un grup de persones perquè presentessin comunicacions que cobrissin un programa prou atractiu i ampli.

El comitè organitzador va treballar de valent tant a nivell personal com estirant de les seves entitats respectives tot allò que calgué per a fer arribar l'anunci de la convenció a empreses, entitats i professionals, per tal d'aconseguir la publicació de les ponències i per obtenir els recursos materials de tota mena que permetessin l'èxit de la convenció.

Voldria a més aprofitar l'avinentesa per a fer palès un cop més el meu agraïment al comitè organitzador, als ponents, a les entitats patrocinadores i a totes les persones que treballaren per fer reeixir la convenció i que, si no hagués estat per l'esforç conjunt de tots ells, ara no tindriem la nostra CIL.

3. CELEBRACIÓ

El que segueix és ja de domini públic. Hi assistiren un centenar de persones i es va crear una inèrcia que fa que cada dos anys la CIL sigui el lloc de trobada i d'intercanvi d'experiències dels informàtics que parlen llengües filles del llatí.

Ramon Puigjaner

